

اقتصاد

یادداشت: سید محمود مصفا کارشناس حوزه انرژی

ضرورت یکپارچگی در زنجیره بزرگ انرژی

انرژی همواره به‌عنوان یک جواهر تولید در رشد و رفاه اقتصادی کشور حائز اهمیت است و می‌توان با یک منطق اقتصادی و با سیاست‌های راهبردی مناسب به تحول در حوزه انرژی برسیم و حرکت کردن چرخ صنعت کشور، بدون شک با انرژی نفت و گاز بوده و نمی‌توان این منبع اصلی تأمین انرژی را نادیده گرفت.

وقتی کارنامه مدیران اجرایی دولت‌ها تا به امروز در حوزه انرژی را تجزیه و تحلیل می‌کنیم شاهد ضعف مدیریت هستیم، شاهد پراکندگی و هدف‌گذاری‌های نامشخص در تصمیم‌گیری بوده و وارث انواع چالش‌ها و مشکلات عدیده حل نشده در همه قسمت‌های حوزه انرژی هستیم.

همواره سیاست‌گذاری‌های فوق‌العاده ضعیف که هیچ مبنای مشخصی ندارد و همچنین نظام سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی غلط و تصمیم‌گیری ناصحیح در بخش انرژی را نظاره‌گر هستیم. شوربخانه در نتیجه این ناسامانی‌ها، نتوانستیم سیستم‌سازی مناسب سیاست‌های کلی و اسناد بالا دستی حوزه انرژی را برنامه‌ریزی کنیم. در صورتی‌که می‌توان با یک منطق اقتصادی و با سیاست‌های راهبردی مناسب به تحول در حوزه انرژی برسیم.

با یک گام قوی و نه شعارگونه می‌توان با ذخایر بزرگ نفت و گاز کشور از مزیت‌های فراوانی در رشد و تعالی اقتصادی بهره ببریم. سال‌هاست در دولت‌های قبلی به دلیل سیاست‌گذاری‌های اشتباه و برنامه‌ریزی‌های غلط از این نعمت خدادادی برای رشد پایدار اقتصادی و مقاوم شدن اقتصاد نتوانستیم استفاده لازم ببریم.

وقتی پنج بند سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی با بخش انرژی مرتبط است و سیاست‌کل اقتصاد مقاومتی بر کاهش آسیب‌پذیری و افزایش مقاومت اقتصاد کشور تأکید کرده است، ما باید با همتی جهادی و نگاهی متحولانه، از نو حوزه انرژی را احیا و زنده کنیم و قابلیت‌های حوزه انرژی را با ارتفاع گرفتن دوباره از واماندگی‌های قبلی، مجدداً فرصت‌ها را شناسایی و سرمایه‌گذاری و رقابت‌پذیری را به بهره‌برداری حداکثری برسانیم.

در شرایط فعلی کشور که تحریم‌های ظالمانه انرژی مراکز تولید انرژی را آسان‌کننده تا یکپارچگی را در زنجیره بزرگ انرژی نهادینه کنیم.

در جمع بندی نهایی اگر بخواهیم علت‌های عدم کارایی حوزه انرژی را تخصصی‌تر تحلیل کنیم و عوامل اصلی ضعف و بدحالی مزمن این روزهای صنعت نفت و گاز را تعریف کنیم، باید بگوییم متأسفانه نظاره‌گر هستیم و هنوز سرانه انرژی کشور بالای هشت برابر متوسط سرانه جهان است. علت مهم دیگر، حضور کم‌رنگ بخش غیردولتی در سرمایه‌گذاری و نزول شدید سرمایه‌گذاری در این حوزه است.

پرسش دیگر این است که چرا ما هنوز نتوانسته ایم انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر را در سید انرژی کشور تدوین و تأمین کنیم؟ چرا باید سهم پاییین از تجارت جهانی داشته باشیم. وقتی رتبه برتر ذخایر نفت و گاز را در جهان داریم؟ چرا توسعه مناسبی در صنایع پایین دستی صنعت نفت نداریم؟ چرا با وجود خام فروشی همچنان در اوج فروش باشد؟ چرا الگوی مناسبی برای پالایش و تولید فرآورده‌های باکیفیت وجود ندارد و همچنین تولیدات بی‌کیفیت فوق‌العاده پایین داریم؟

سال‌هاست که بیماری وابستگی شدید به درآمد ارزی و در نتیجه وابستگی بودجه دولت به درآمدهای نفتی را فریاد می‌زنیم که همیشه باعث شده با کوچک‌ترین لرزه‌های بازار جهانی در وضعیت‌های متعدد سقوط آزاد اقتصادی قرار گیریم. چرا با وجود مازاد تولید مشتقات نفتی و انبار سنگین انواع فرآورده‌های کارخانجات، این قدر قیمت تولیدات نفتی در بازار داخلی گران به دست مشتری برسد؟ چرا با این همه ادعا در دانش ساخت و نگهداری تجهیزات پالایشگاه‌ها، شاهد حوادث ناگوار و فرسودگی‌های خطرناک در مدار تولید هستیم.

صنعت نفت و گاز آبرو و الگوی کشور است و ضرورت دارد دولت آینده برنامه جامعی برای رفع

و حل معضلات داشته باشد و با آسیب‌شناسی عمیق برای اصلاح قانون و مانع‌زدایی‌ها عمل کند

و با همت نیروهای متخصص، مؤمن و دلسوز

و جهادی‌ها شاهد گشایش در تسریع و تسهیل

سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های اقتصادی باشیم.

با برنامه ریزی دقیق برای کسری بودجه و پرداخت یارانه، منابع پایدار تعیین کنیم، پرداخت‌های جدید یارانه نه‌تنها به افزایش رفاه مردم منجر نخواهد شد، بلکه با افزایش آثار بیشتر تورمی و کاهش قدرت خرید مردم به زیان مردم خواهد انجامید. / خبرگزاری صداوسیما